

Praksisordning for masterprogrammene ved IKRS

1. Bakgrunn	2
2. Praksisordninger til sammenlikning	3
2.1 HUMR4504 – Human Rights in Practice, Universitetet i Oslo	3
2.2 JUS5010 – Praksisordning, Universitetet i Oslo	3
2.3 STV4141 – Praksis, Universitetet i Oslo	4
2.4 Aalborg Universitet	5
2.5 Malmö Universitet	5
3. Diskusjon	6
3.1 Utplassering eller praksisnær undervisning?	6
3.2 Innhold	7
3.3 Undervisning og evaluering	8
3.4 Aktuelle praksissteder	9
4. Forslag til vedtak	9

1. Bakgrunn

Arbeidslivsrelevansen av studiene ved Institutt for kriminologi og rettssosiologi har blitt diskutert jevnlig i programrådet de siste årene. Det har ikke vært noen praksisordning for studentene på kriminologi siden 2006. Likevel ble det ved internevalueringen i 2014 anbefalt å innføre et valgfritt praksisemne.¹ Anbefalingen støttes av den eksterne emneevalueringen fra 2015.² Innføringen av et praksisemne har videre blitt diskutert og anbefalt på instituttseminar på Son i september 2019, der det ble bestemt at det skal innføres en valgfri praksisordning som skal være mulig å velge for alle masterstudenter i kriminologi og rettssosiologi.

Videre støtter målsettingen til Senter for erfaringsbasert juridisk læring (CELL) innføringen av et praksisemne. CELL jobber for mer erfaringsbasert læring og studentaktive læringsformer. Et uttalt mål er “establishing a practice infrastructure for criminology students and practice places”.³ Innføringen av et praksisemne på masterprogrammene ved Institutt for kriminologi og rettssosiologi kan dermed vedtas med god forankring i instituttets tidligere diskusjoner og anbefalinger, samt i CELL.

På studiebarometeret kommer det tydelig fram at studentene er misfornøyde med at det er for lite praksis på studiet.⁴ Den 10. juni la Synøve N. Andersen fram en spørreundersøkelse av nåværende masterstudenter om arbeidsrelevansen av masterprogrammene ved Institutt for kriminologi og rettssosiologi. Spørreundersøkelsen fikk til sammen 50 svar, både fra studenter på første og andre studieår.⁵ Når studentene blir bedt om å rangere den nåværende arbeidsrelevansen av studieprogrammet på en skala fra én til ti, der ti er “veldig bra”, rangerer 23 studenter arbeidsrelevansen mellom én og fem. I et av tekstsvarene blir det uttalt at “vi har aldri fått deltatt eller fått vist vår kunnskap i praksis på noe som helst måte”. Studentene etterspør flere ferdigheter som de mener de fortsatt ikke har, som analytiske ferdigheter, mer metode, bedre praktisk forståelse av relevante institusjoner og organisasjoner, mer praktisk erfaring, og bedre muntlig formidlingsevne.

En praksisordning vil sørge for flere av de etterspurte ferdighetene, og vil i tillegg sørge for at studentene får en tilknytning til arbeidslivet i løpet av studiene. På spørsmål om studentene ville deltatt på en eventuell praksisordning, svarte 49 at de “mest sannsynlig/ helt sikkert” ville det. For studentene er det flere fordeler med å få et sterkere bånd til arbeidslivet i løpet av studietiden. En tidlig tilknytning til arbeidslivet gir for det første kunnskap om hvordan kompetanse og behov passer sammen. Videre gir det relevant arbeidserfaring, nettverksbygging, og økt motivasjon. Studenter har også mye å bidra med i arbeidslivet, som fersk kunnskap, nye briller, og kritisk tenking.⁶ På spørsmål om hvilket ene tiltak studentene

---

¹ Rapport fra internt evalueringspanel (2014) s. 24.

² Rapport fra eksternt evalueringspanel (2015) s. 40.

³ Senterplan CELL 2020 til 2024 s. 4.

⁴ Studiebarometer for master i kriminologi for 2019, punkt ”Tilknytning til yrkeslivet”, se: https://www.studiebarometeret.no/no/student/studieprogram/1110_jfm2-krim/ (lest 21.07.20).

⁵ Spørreundersøkelse Synøve N. Andersen.

⁶ Spørreundersøkelse Synøve N. Andersen.

mener vil bedre arbeidsmarkedsrelevansen, svarer et klart flertall en praksisordning. Det er således et sterkt ønske fra flere hold om å implementere praksis i masterprogrammene.

Videre følger en presentasjon av eksisterende praksisordninger til inspirasjon, og innspill til hvilke hensyn som er særlig relevante ved etableringen av en praksisordning for masterprogrammene ved Institutt for kriminologi og rettssosiologi. Til slutt følger et forslag til vedtak for innføringen av en prøveordning for et praksisemne våren 2021.

2. Praksisordninger til sammenlikning

Presentasjonen tar utgangspunkt i fem sammenliknbare praksisordninger som i dag tilbys på Universitetet i Oslo, Aalborg Universitet og Malmö Universitet. Praksisordningene gjelder studier i kriminologi, juss, og statsvitenskap.

2.1 HUMR4504 – Human Rights in Practice, Universitetet i Oslo

Praksisordningen er obligatorisk på andre semester av masterprogrammet Theory and Practice of Human Rights, og gir 10 studiepoeng. Studentene har et praksisopphold på seks til åtte uker.⁷

I forkant av praksisoppholdet blir det avholdt ti praksisforberedende seminarer, om hva praksis er og hvordan studentene kan tenke kritisk om ulike institusjoner. Undervisningen er ikke obligatorisk. Vurderingen er bestått eller ikke bestått, og består av gruppearbeid, praksisopphold, og en praksisrapport på 2500 til 3000 ord. Dersom studentene ikke ønsker et praksisopphold, eller ikke finner et praksissted, kan de velge å skrive et essay. Erfaringsvis velger omtrent fem av tretti studenter å skrive essay fremfor å være i praksis.

Studentene kan sikre seg en praksisplass på tre ulike måter. Den første muligheten er å søke på praksissteder som fakultetet allerede har avtale med, fra en liste. Her må studentene til en gitt frist fylle ut et kort skjema der de rangerer fire ønskede praksissteder, skrive om egen arbeidserfaring, og legge ved CV, karakterutskrift og referanser. Fagansvarlig formidler ønskene til praksisstedene, som til slutt avgjør hvilke studenter som får praksisplass på sin arbeidsplass. Alternativt kan studentene på eget initiativ søke på praksisplasser som enten er forhåndsgodkjent av fakultetet, eller som må godkjennes i det enkelte tilfelle.

Praksisstedene er i hovedsak organisasjoner i Oslo-området. I tillegg har et par studenter sikret seg praksisopphold i utlandet, men dette har medført en del praktiske utfordringer. Studentene tar kontakt med fagansvarlig underveis om de trenger oppfølging.

2.2 JUS5010 – Praksisordning, Universitetet i Oslo

---

⁷ <https://www.uio.no/studier/emner/jus/humanrights/HUMR4504/index.html> (lest 24.07.20).

Praksisordningen er et valgfritt emne for studenter som tar 5-årig master i rettsvitenskap. Studenter som har bestått tredje studieår, og som gjennomfører JUS4111 – Metode og etikk senest samme semester, kan søke om praksisplass. Praksisperioden er på seks uker, og ble våren 2020 avholdt fra uke åtte til tretten. Emnet gir 10 studiepoeng.⁸

Studentene deltar på praksisforberedende undervisning. Her fordeles praksisplassene, og det blir gitt generell informasjon om blant annet formålet med praksisordningen, utforming av praksisrapport, administrative og praktiske spørsmål. Etter utplasseringsperioden skal studentene levere en praksisrapport på 3500 til 4500 ord, som vurderes til bestått eller ikke bestått. Kontaktperson på praksisstedet fyller ut skjema som bekrefter at praksisen er avviklet i forhold til reglementet og dermed godkjent.

Fakultetet tilbyr praksisplasser som blir fordelt etter loddtrekning blant alle studentene. Trekningen avgjør hvilken rekkefølge studentene kan velge praksisplass. Studentene har ikke krav på å få tildelt en praksisplass. Likevel vil studenter som selv har funnet en praksisplass være garantert å få plass på et av praksisstedene i potten, etter normal fordeling på fordelingsmøtet. Fakultetet samarbeider med en rekke vertsinstitusjoner som tingretter, lagmannsretter, departement, fylkesmenn, advokatkontor, banker osv. På hver arbeidsplass utpekes en jurist som er studentenes veileder om arbeidsoppgaver.

2.3 STV4141 – Praksis, Universitetet i Oslo

Praksisordningen for masterstudenter i statsvitenskap er et valgfritt emne som gir 10 studiepoeng. Praksisoppholdet varer i seks uker. Emnet er tilgjengelig for studenter i statsvitenskap som har fullført emnet STV4020A – Forskningsmetode og statistikk med karakteren C eller bedre. Søkere kan heller ikke være ansatt hos vertsinstitusjonen fra før.⁹

Studentene må delta på tre obligatoriske seminarer. Seminarene avholdes første dag av praksisoppholdet, to uker ut i praksisperioden, og i slutten av praksisoppholdet. Til det andre seminaret skal studentene skrive en kort prosjektbeskrivelse. Emnet vurderes til bestått eller ikke bestått, og for å bestå må studentene gjennomføre praksisen, skrive en rapport på 2000 til 4000 ord, og ha en individuell muntlig prøve i form av et oppsummeringsmøte der studenten presenterer rapporten.

Praksisplassene fordeles etter søknad fra studentene. Fakultetet legger fram en liste over aktuelle praksissteder. Studentene sender inn søknad og CV til maks fire vertsinstitusjoner, som instituttet videresender til de aktuelle vertsinstitusjonene. Vertsinstitusjonene sender deretter rangert liste tilbake til instituttet, som sender ut tilbud om plass til studentene på e-post. Studentene er ikke garantert praksisplass, og oppfordres til å søke andre emner ved siden av. Det er 110 studieplasser på master i statsvitenskap, og omtrent 40 praksisplasser våren

---

⁸ For mer informasjon se: <https://www.uio.no/studier/emner/jus/jus/JUS5010/index.html> (lest 24.07.20).

⁹ For mer informasjon se: <https://www.uio.no/studier/emner/sv/statsvitenskap/STV4141/> (lest 24.07.20).

2020. Under praksisoppholdet består arbeidsoppgavene blant annet av utredning, analyse og presentasjon, rapportskrivning, og å arrangere konferanser og seminarer.

2.4 Aalborg Universitet

Praksisordningen for masterstudentene i kriminologi er obligatorisk, og gjennomføres tredje semester. Studentene kan velge et praksisopphold som tilsvarer enten 30 eller 20 studiepoeng, og følgelig med tre eller to måneders varighet. Om de velger sistnevnte ordning, må de i tillegg ta et valgfag i metode.¹⁰

Under praksisperioden skal studentene skrive en praksisrapport på maks 7000 ord. Studentene skal klargjøre sin egen bruk av kriminologisk viten, med både teoretiske og metodiske refleksjoner. I tillegg avholdes det et obligatorisk midtveisseminar, der studentene utveksler erfaringer og diskuterer utfordringer i praksisarbeidet, og som understøtter den faglige forankringen av erfaringsrapporten. Etter praksisoppholdene vurderes studentene i en muntlig eksamen, med karakter, der fokus er på studentenes refleksjoner over oppholdet.

Universitetet utarbeider en liste over godkjente praksissteder som blir presentert for studentene. Studentene velger selv hvilke praksissteder de ønsker å søke på. Hvert år har universitetet klart å finne praksissteder til alle studentene, med veldig få unntak. Så langt har alle praksisstedene godkjent en ny student det påfølgende året.

På praksisstedet utdeles hver student en kontaktperson som har en praktisk vertsrolle. Hver student får i tillegg utdelt en veileder fra kandidatutdannelsen i kriminologi, som gir feedback av metodisk, teoretisk og analytisk karakter i relasjon til de oppgavene studenten har på praksisstedet. I tillegg vil veilederen støtte arbeidet med praksisrapporten, både med tilbakemeldinger og muntlig sparring. Det er opp til studenten selv å ta kontakt med veilederen ved behov. Praksisveiledning og eksaminasjon er normert til 10 timer.

2.5 Malmö Universitet

Praksisordningen for bachelorstudentene i kriminologi er obligatorisk, og gjennomføres femte semester. Det er omtrent 45 studenter som gjennomfører emnet årlig. Emnet gir 15 studiepoeng, og er ikke en "vanlig" praksisordning i den forstand at studentene skriver en oppgave i samarbeid med en ekstern arbeidsgiver, uten å ha et praksisopphold hos en vertsinstitusjon.¹¹

Arbeidsformene er svært varierte. Studentene deltar på forelesninger om relevante aktørers virksomhet, organisasjon og lokale problembilder. De deltar også på seminarer der de diskuterer de empiriske studiene, og i gruppearbeid der studentene samarbeider om å

---

¹⁰ For mer informasjon se: https://www.kriminologi.aau.dk/digitalAssets/763/763324_semesterbeskrivelse-3-sem-kriminologi.pdf (lest 21.07.20).

¹¹ For mer informasjon se: <https://edu.mau.se/sv/Course/KG152D?v=1> (lest 21.07.20).

gjennomføre en empirisk studie. Evalueringen består av en skriftlig eksamen, samt en gruppeoppgave som presenteres skriftlig, og senere muntlig for studenter og representanter for samarbeidsvirkomhetene. I tillegg skriver studentene en loggbok underveis, som beskriver den enkelte students innsats. Studentene vurderes etter evnen til å løse kriminologiske problemstillinger, og evnen til å reflektere over behovet for kriminologisk kunnskap i ulike organisasjoner, til karakteren underkjent, godkjent eller vel godkjent.

Kurset innledes med en diskusjon om ulike virksomhetsområder der kriminologisk kunnskap etterspørres og brukes, samt ulike virksomheters organisering med tanke på forutsetninger for samarbeid med aktører som arbeider kriminalitetsforebyggende og trygghetsskapende. Deretter presenteres et vanlig problembilde som studenten, i samarbeid med offentlig, privat eller ideell organisasjon, formulerer en kriminologisk relevant problemstilling og anvender teori og metode for å besvare denne. Et eksempel er samarbeidet mellom universitetet og politiet. Politiet hadde behov for å bli mer “evidence based”, samtidig som studentene hadde behov for ekte praksis. Dermed fikk studentene oppgaver og forelesninger fra politiet, om politiets organisering og aktivitet. Universitetet organiserte samarbeidet.

3. Diskusjon

Utformingen av praksisemnet er diskutert i flere omganger, særlig i programrådet og på instituttseminar for Institutt for kriminologi og rettssosiologi. Det legges til grunn at praksisemnet blir et valgfritt 10-poengsemne på andre semester. Oppbyggingen legges dermed opp på samme måte som tilsvarende praksisemner ved Universitetet i Oslo, som HUMR4504, JUS5010 og STV4141. Dette utelukker likevel ikke muligheten til å hente inspirasjon fra undervisningen ved Malmö og Aalborg. Videre følger refleksjoner rundt hvilke løsninger som er mest hensiktsmessige for masterprogrammenes fremtidige praksisemne.

3.1 Utplassering eller praksisnær undervisning?

En sentral avklaring er hvorvidt praksisordningen skal innebære at studentene har praksisopphold hos vertsinstitusjoner, eller om det er mer hensiktsmessig at samarbeidspartnere står for fellesundervisning og oppgaver for studentene. Den førstnevnte løsningen ligner andre praksisemner ved Universitetet i Oslo, sistnevnte følger eksempelet til Malmö Universitet.

En praksisordning som kun går ut på praksisnær undervisning innebærer at studentene jobber med en problemstilling som samarbeidspartnere får nytte av i praksis, uten at studentene har et faktisk praksisopphold. Løsningen krever mindre organisering av fagansvarlig, ettersom man kun trenger én samarbeidspartner til å legge fram oppdragene for studentene. På denne måten kan undervisningen også bli mer kostnadseffektiv, ettersom samarbeidspartnere sørger for “gratis” undervisning i bytte mot studentenes sluttrapporter. Videre legger modellen opp til at studentene får erfaring med gruppearbeid og samarbeid i et prosjekt, og det legger opp til mer fokus på teori. Studentene kan oppfatte denne løsningen som mer “rettferdig” ettersom de får de samme rammene for praksisen, og dermed er det også mer naturlig med karakterer.

På den andre siden forutsetter denne løsningen at en samarbeidspartner har god kapasitet. Dessuten vil ikke løsningen være det typiske arbeidslivsrelevante praksisemnet, som det fremstår som mange studenter ønsker seg. Ettersom emnet skal være valgfritt vil man være friere til å ha mer “spennende” løsninger for studentene, ettersom det ikke er et mål at alle må få praksisplass, og det ikke er avgjørende å ha mulighet for bokstavkarakterer. Dermed er det uansett ikke behov for særlig mange samarbeidspartnere i første omgang. Dersom emnet skal gi studentene realistisk arbeidserfaring utenfor universitetets vegger, er det nærliggende å se for seg en løsning med utplassering, som i større grad ligner de andre praksisordningene ved UiO. Den videre diskusjonen tar utgangspunkt i at studentene har faktiske praksisopphold.

3.2 Innhold

For tilsvarende praksisordninger på 10 studiepoeng varer praksisoppholdet i seks til åtte uker. I HUMR4504 er det opp til studenten og vertsinstitusjonen å avgjøre lengden på oppholdet, innenfor rammen av seks til åtte uker. Det kan imidlertid være en god løsning å ha fastsatt felles praksisuker dersom det samtidig legges opp til undervisning underveis i praksisoppholdet. Dermed blir det naturlig å legge praksisoppholdet til seks uker, det samme som på JUS5010 og STV4141.

Det er naturlig at fagansvarlig utarbeider en liste over godkjente vertsinstitusjoner. Om studentene skal kunne finne vertsinstitusjoner på egenhånd, bør disse godkjennes på forhånd. På STV4141 har ikke studentene mulighet til å få studiepoeng for praksis på arbeidsplasser der de allerede jobber. På JUS 5010 blir studenter som finner nye vertsinstitusjoner garantert en praksisplass, men ikke nødvendigvis deres eget “funn”. Dette henger likevel sammen med at dette er den eneste ordningen der praksisplasser fordeles etter loddtrekning. Ettersom karakterpresset ikke nødvendigvis er like sterkt for studentene i kriminologi og rettssosiologi, er det ikke det samme behovet for loddtrekning. Selv om det kan være ressursbesparende med loddtrekning, kan det være mer interessant og lærerikt for studentene å selv søke på praksisplasser, slik som på STV4141.

For å sikre en effektiv søknadsprosess kan det være naturlig å se til det standardiserte skjemaet som studentene ved HUMR4504 benytter seg av. Det er likevel viktig å sikre en rettferdig løsning. På HUMR4504 har det vært problemer med at noen ivrige studenter tar flere av praksisplassene, noe som går på bekostning av andre. For å unngå dette kan man sette tak på én praksisplass per student, og at fagansvarlig har god oversikt og kontroll over søknadsprosessen. Ettersom emnet er valgfritt er det naturlig at de studentene som ikke får praksisplass, søker seg til andre valgfag, heller enn å skrive essay slik som ved HUMR4504, der praksisemnet er obligatorisk.

For å sikre at studentene får relevante arbeidsoppgaver, er det også viktig å ha en tydelig forventningsavklaring overfor vertsinstitusjonene.

3.3 Undervisning og evaluering

Over er det skissert løsninger med undervisning i kun forkant av praksisoppholdet (HUMR4504, JUS5010), og i forkant og underveis (STV4141, Aalborg). Det er klart at det er en fordel å ha praksisforberedende undervisning. Det kan likevel være en fordel å i tillegg ha noe undervisning underveis i praksisoppholdet. Erfaringene fra Aalborg viser at studentene i underveis-undervisningen får diskutert utfordringer ved praksisoppholdet, som for eksempel at de er på bunnen av hierarkiet på arbeidsstedet. Dette er spesielt nyttig dersom studentene ikke får oppfølging fra veileder underveis, ettersom det å snakke med andre studenter kan være like effektivt. I tillegg får fagansvarlig en anledning til oppfølging. Velger man en slik løsning, er det viktig at praksisstedene legger til rette for at studentene får delta på midtveisseminaret.

Dersom man går for en løsning med undervisning underveis i praksisoppholdet, er det en fordel at denne er obligatorisk for å sikre at studentene faktisk deltar, og at praksisstedene er nødt til å rette for dette. Det er avgjørende at studentene møter opp til undervisningen for at studentene har mulighet til å utveksle erfaringer fra praksisoppholdet. Ved den ikke-obligatoriske undervisningen ved HUMR4504 er det flere studenter som allerede har sikret seg en praksisplass som slutter å delta i undervisningen. Dette må ses i lys av at studentene her får tilbud om til sammen ti seminarer, og kun i forkant av praksisoppholdet. Det kan være en god løsning å ha færre, men obligatoriske, undervisningstimer, slik man har gjort ved STV4141. Dette vil si tre dobbelttimer obligatorisk undervisning; før, under og etter praksisoppholdet.

Veiledning fra fagansvarlig kan fort bli ressurskrevende; ved Aalborg universitet er veiledning normert til ti timer per student. Likevel er det forskjell på et emne på 30 og 10 studiepoeng. Sannsynligvis vil ikke behovet for veiledning være like stort når praksisoppholdet kun er på noen få uker. En god løsning er at studentene får utpekt en veileder på hvert praksissted, som for eksempel på JUS5010. Legges det i tillegg opp til et midtveisseminar, vil dette kunne dekke behovet for veiledning til en viss grad. Alternativt kan det vurderes å benytte seg av studentveiledere.

Gjennomgangen viser at det er ulike løsninger for hvordan emnet evalueres. Hvorvidt studentene skal levere en rapport, ha en muntlig presentasjon eller lignende, avhenger i stor grad av kapasitet og ressurser. Til felles har samtlige utdanningsprogram innlevering av en praksisrapport etter endt praksisopphold. For emnene på 10 studiepoeng varierer omfanget av rapporten fra 2000 til 4000 ord. Ettersom oppgaver og gjennomføring av praksisoppholdet i stor grad vil variere med vertsinstusjonene, kan det være vanskelig å vurdere emnet med karakter. Dette avhenger av vurderingsgrunnlaget; har man kapasitet til muntlige vurderinger med studentene vil refleksjonsnivået være grunnlag for karakter. Ved innføringen av en prøveordning vil det være hensiktsmessig å begynne med å vurdere studentene til enten bestått eller ikke bestått.

3.4 Aktuelle praksissteder

I spørreundersøkelsen om arbeidslivsrelevansen ved studiene på IKRS hadde studentene mulighet til å oppgi hvilke praksissteder de kunne tenke seg å samarbeide med ved innføringen av et nytt praksisemne. De tre mest ønskede samarbeidspartnere er politiet, kriminalomsorgen (inkl. KRUS), samt departementene og direktoratene. Videre nevnes kripes, PST, frivillige og ideelle organisasjoner, Konfliktrådet, Nav og domstolene som gode kandidater. Andre relevante praksissteder kan for eksempel være forskningsinstitusjoner, stiftelser, kommunen, JURK, Jussbuss og Lovlab. I første omgang er det fagansvarlig som må få i gang et samarbeid med aktuelle praksissteder. Videre viser erfaringer fra andre praksisordninger at studentene selv har vært aktive med å finne egne praksissteder.

Som del av arbeidet i CELL har mulighet for praksis i JURK/JussBuss kommet opp i flere sammenhenger. JURK og JussBuss jobber med flere fagområder som er svært aktuelle for studenter på masterprogrammene på kriminologi og retts sosiologi. Dette må undersøkes og snakkes om videre med JURK og JussBuss. En praksisordning vil se annerledes ut enn den for studenter på master i rettsvitenskap, det vil måtte være vesentlig kortere og ha andre type oppgaver. Rettshjelpiltakene er en del av arbeidsgiverne i valgemnet JUS5502 Lovgivningslære, hvor jusstudenter og klarspråkstudenter samarbeider om å lage en utredning for JURK og JussBuss. Dette er en modell som er interessant å undersøke nærmere i lys av et praksisemne ved IKRS.

4. Forslag til vedtak

- PKRS vedtar å innstille til at det skal opprettes et nytt valgfritt 10 stp praksisemne som skal være valgbart for studenter på masterstudiene i kriminologi og retts sosiologi.
- Modellen som velges er en utplasseringsmodell.
- Valgemnet skal tilbys en gang i året, hver vår, masterstudentenes andre semester i masterprogrammet.
- Det er ønskelig å kunne tilby en pilot allerede våren 2021, med et begrenset antall praksisplasser.

Emneinnhold:

- PKRS vedtar læringskrav, forslag til undervisningsmengde og eksamensform for emnet på sitt neste møte i oktober.
- Praksisoppholdet skal ha en ramme på mellom 5-8 uker.
- Det skal tilbys noe undervisning som del av praksisemnet, undervisningen skal være forberedende på det å gå ut i et praksisopphold, men også hjelpe til å sette praksisoppholdet i kontekst og knyttet det opp mot litteraturen og den generelle læringskravene i masterprogrammene.
- Fagansvarlig for praksisemnet skal være programleder Helene O. I. Gundhus.

PKRS bes diskutere om man bør legge opp til at studenter selv skal kunne skaffe seg og avtale egne praksisopphold, eller om alle praksisplasser skal være etter avtale med instituttet og tilgjengelig for alle som søker på emnet.

PKRS bes også diskutere føringer for opptak til praksisemnet og fordeling av praksisplassene.